ΜΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΠΗΓΑΜΕ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ. ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΤΟΝ ΜΑΙΟ 19Η.

Εἰσήγηση τοῦ Σ.Κ(ὀργάνωσης Ἰταλίας)πρός τήν Κ.Ε τῆς Ε.Κ-Ε.ΔΗ.Ν

Θέμα: τί ρόλο μπορεῖ νά παίξει ἡ Ε.Κ στόν ἐθνικοαπελευθερωτικό ἀγῶνα τοῦ λαοῦ μας.

Δέν ἐπιδιώκει οὔτε φιλοδοξεῖ νά θεωρηθεῖ ὁλοκληρομένη καί πλήρης αὐτή ἡ εἰσήγηση. Ἀντικειμενικός σκοπός τῆς εἶναι νά μπορέσει νά συζητηθεῖ πλατειά ἀπό τά στελέχη καί βάση τοῦ κομματός μας ἔν ὄψει τοῦ παγκοσμίου συνεδρίου τῆς Βιέννης. Θἄλεγα δηλαδή πῶς πρόκειται γιά μιά μικρή προσφορά-σάν ντοκουμέντο τῆς Ἰταλικῆς ὀργάνωσης-στό νά ἀνοιχτεῖ ἕνας ἐποικοδομητικός καί καρποφόρος διάλογος, στό ἐσωτερικό τοῦ κόμματος, ἐπάνωσέ θέματα πολιτικο-ἰδεολογικο-ἀντιστασιακῆς φύσεως καί ὄχι μικροπολιτικῆς καί μικροπροστριβῶν πού στό παρελθόν σκόπιμα ἤ ὄχι μᾶς ἀποπροσανατόληζαν. Ἄς ἐλπίζουμε πῶς θά μᾶς βοηθήσει τόσο νά προβληματιστοῦμε ὅσο καί νά χαράξουμε μιά πιό σαφή καί συγκεκριμμένη πλατφόρμα στό ἄμεσο προσεχές μέλλον.

Κατά τήν διάρκεια αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἐτέθει ξεκάθαρα ἀπό τήν ἡγεσία μας καί συγκεκριμμένα ἀπό τόν Α.Παπανδρέου τό περιεχόμενο καί οἱ στρατηγικοί στόχοι τοῦ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ. Προσπαθήσαμε λοιπόν μέχρι τοῦ δυνατοῦ νά ἀναλύσουμε νά ἐμβαθύνουμε καί νά ὑλοποιήσουμε τά παραπάνω. Θεωρήσαμε λοιπόν σκόπιμο νά διερευνήσουμε ἀναλυτικά αὐτό τό ρευστό θέμα καί μακρόπνοα, ὁποιεσδήποτε καί ἄν εἶναι οἱ ἐξ' Ἀμερικῆς μαγειρευόμενες πολιτικές λύσεις, νά ἀφωσιωθοῦμε μέ καθῆκον σἀυτό τόν παρανομαστή χωρίς ἐνδοιασμούς γιατί εἰλικρινά πιστεύουμε ὅτι ὅλο τό βάρος ἀπό τώρα καί μπρός θά δωθεῖ πρός μιά τέτοια διαφωτιστική κατεύθυνση στόν λαό μας. Σάν ἐθνικοαπελευθερωτές ἔχουμε δηλαδή ὑποδεινήδητα κατανοήσει ὅτι, ἀφοῦ ὁ ξένος καταχτητής ἔκανε τό πραξικόπημα γιά νά ἐμποδίσει τό κόμμα μας νά πάρει τήν ἐξουσία στά χέρια του καί νά ὁδηγήσει τόν λαό πρός' Εθνική Ἀνεξαρτησία/ οἰκονομικο-κοινωνική μεταρυθμιστική ἀλλαγή, θά ἤτανε πολιτική αὐτοκτονία ἐκ μέρους του νά μᾶς εὐνοήσει σήμερα μέ τήν δωροδοσία τῆς πολιτικῆς του λύσης. Ἴσως νά μᾶς δυσκολοανεχότανε στήν ἐξουσία μονάχα κάτω ἀπό τέτοιες ἐπαναστατικές συνθῆκες πού θά ἐπέτρεπαν κουμουνιστική ἐπιβολή στήν χῶρα μας, μέ τόν ὑπολογισμό νά μᾶς χάσει σάν ὑποτελεῖς καί συμμάχους ἀλλά γιά νά ἐμποδίσει τήν' Ελλάδα νά προσγειωθεῖ στίς ἀγκάλες τῆς μεγαλοτσιφλικάδικης κουμμουνιστικῆς Ρωσίας.

Γιά μᾶς ἡ σημερινή κατοχή εἶναι ὑπό μορφή οἰκονομική, στρατιωτική, πολιτική καί μορφωτική. Ἡ ἐξήγηση αὐτοῦ τοῦ ἐκφυλιστικοῦ φαινομένου βασίζεται στό γεγονός πῶς ὁ ἰμπεριαλισμός δέν μπορεῖ νά περιοριστεῖ στά συνορά του γιατί ἡ ἴδια του ἡ ροπή τοῦ τό ἀπαγορεύει. Ἐπιδιώκει λοιπόν τόν ἔλενχο τῆς κοινωνίας τῶν κρατῶν πού ἔχει καταντήσει δορυφόρους του. Ἐάν κινδυνεύει νά χάσει τόν ἔλενχο ἀπο τά χέρια του γίνεται βαρβαρο-ἐπιθετικός. Τό διαπιστώνουμε ἀπό τίς ἄμεσες καί ἔμεσες στρατιωτικές ἐπεμβάσεις τῶν ΕΠΑ στό Κόνγκο, Σάν Ντομίνγκο, Ἰνδοκίνα, Αὐτή καί Ἑλλάδα. Ἡ Σοβιετική Ἕνωση μέ τήν σειρά της γιά λόγους "κουμουνιστικῆς ἀλληλεγγύης" ἔχει ἐπιβάλλει στούς λαούς πού βρίσκονται κάτω ἀπό τήν ἐπιρροή της μιά "περιορισμένη ἀνεξαρτησία" καί μέ τό σύμπλεγμα τῆς "μεγάλης δυνάμεως" ἐπεμβαίνει αὐθέρετα στά ἐσωτερικά τους. Εἶναι πάντως ἀναμφησβήτητο γεγονός ὅτι ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός, στήν περιπτωσή μας, ἐπειδή διψᾶ γιά συνεχή ἐπέχταση ἐπιδιώκει τήν παγκόσμια ἡγεμονία καί κατά συνέπεια τῆς χῶρας μας.

Ἡ στρατιωτική κατοχή τώρα εἶναι ἀποκλειστικά μονοπωλημένη ἀπό τό ἀμερικάνικο πεντάγωνο καί τήν παραφυάδα του ΝΑΤΟ, δηλαδή ἀπό μιά ἀόρατη κυβέρνηση ἀπό ἕνα κράτος ἐν κράτει πού δέν ἐλένχεται ἀπό τό Κονγκρέσο μ' ἕνα ρόλο ἀντιδραστικότατο καί τυχοδιωχτικό. Αὐτή ἡ πενταγωνική μηχανή-ὅπως ἔχει δηλώσει καί ὁ σύντροφος Παπανδρέου-συνδέεται ὀργανωτικά μέ τόν βιομηχανικό τομέα τῶν ΕΠΑ συνέπεια τῆς ἀνάπτυξης τῆς στρατιωτικῆς συσσώρευσης τοῦ μονοπωλιακοῦ καπιταλισμοῦ.

Αὐτός εἶναι ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός δηλαδή τό κέντρο, ὁ ἄξωνας καί τό σημαντικώτερο ἔρεισμα τοῦ παγκόσμιου ἰμπεριαλισμοῦ. Καί στήν Δ. Εὐρώπη τό' Αμερικάνικο προτεκτοράτο εἶναι ἐγκαθιδρυμένο κάτω ἀπό τήν κάλυψη τοῦ ΝΑΤΟ στήν δέ ἀνατολική κάτω ἀπό τήν κάλυψη τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας.

Ἡ ἀμερικάνικη ὅμως κατοχή στήν Ἑλλάδα εἶναι παραπλανητική καί αὐτό γιατί στηρίζεται σέ μιά στρατιωτικο-πολιτική ἐξουσία ἀποτελούμενη ἀπό ντόπιους πράχτορες. Αὐτό ὅμως δέν μᾶς ἀποπροσανατολίζει γιατί γνωρίζουμε σάν Ἕλληνες ἀπό 150 χρόνια τώρα ὅτι ὁ ξένος ὕπουλος καταχτητής ἀκολουθεῖ τήν ταχτική δημιουργίας μιᾶς ψευτοαστικοπολιτικῆς τάξης ὑποδουλομένης στήν διευθύνουσα τάξη τοῦ ἐκάστοτε κυριαρχοῦντος ἰμπεριαλισμοῦ στήν πολυβασανισμένη χῶρα μας.

Φυσικά δέν ἀρνούμεθα πῶς μιά τέτοια ὕπουλη κατοχή πού ἔχει τήν ὑποστήριξη μιᾶς ἐγχώριας σαβοῦρας δυσκολεύει καί ἀποδυναμώνει τήν δημιουργία ἑνοῦ καθολικοῦ μετώπου κάνοντας ἔτσι τόν ἀγῶνα πιό ἐπίμονο καί σκληρό. Μά δέν θά πρέπει νά ξεχάσουμε ἀπό τήν ἄλλη μεριά ὅτι ἐξελίσσεται συγχρόνως καί ραγδαῖα μιά ἐργαζόμενη τάξη, ἀποτελούμενη ἀπό ἐργάτες, ἀγρότες καί μιά ποικιλία ἄλλων στρωμάτων τῆς πόλης, ἐκμεταλλευόμενη ἀπό τήν ξένη κατοχή πρᾶγμα πού ἀνάβει τό πράσινο φῶς πρός τήν προώθηση τῆς' Εθνικῆς, Ανεξαρτησίας.

Οἱ προνομιοῦχες τάξεις μέ τήν σειρά τους ἔχουν συμβιβαστεῖ καί συνεργάζονται ἀνοιχτά μέ τούς κολονέλλους. Ἡντόπια ξενόδουλη "Ελληνοπλουτοκρατική τάξη εἶναι ὁλοφάνερα συνδεδεμένη μέ τόν ξένο καί κυρίως ἀμερικάνικο καπιταλισμό. Ἔτσι ἔχει δημιουργηθεῖ μιά πραγματική συμμαχία μεταξύ τῆς ξένης καί τῆς ἐνγχώριας μεγαλοαστικῆς τάξης κάτω ἀπό τήν ἐγίδα τοῦ προστάτη γιάνκε.

Τί πορίσματα ὀφείλουμε νά βγάλουμε ἀπό μιά τέτοια κατάσταση σάν ἐνωσοκεντρῶοι;

1) Ὅτι τό' Ελληνικό καπιταλιστικό σύστημα συνδεδεμένο μέ τό' Αμερικάνικο δέν πρόκειται νά μᾶς ἐπιτρέψει νά πραγματοποιήσουμε τό ἐθνικόν μας καθῆκον τῆς ποθητῆς ἀλλαγῆς. Πρέπει νά εὐσυνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ καπιταλιστική' Ελληνική ἐκμετάλευση, τά τράστ καί τά μονοπώλια εἶναι οἱ ἄσπονδοι ἔχθροί τῆς πατρίδας μας. Τουναντίον ἡ ἐκλογή ἑνοῦ Σοσιαλιστικοῦ Καθεστῶτος κάτω ἀπό Δημοκρατικές Διαδικασίες, ἑνός δηλαδή συστήματος ἐξ' ὁλοκλήρου δοσμένο πρός τό σύνολο τοῦ λαοῦ καί τῆς εὐτυχίας του, βασισμένο στήν ἀρχή ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι τό πιό πολύτιμο ἀγαθό, θά μᾶς ἐπιτρέψει νά πᾶμε πιό γρήγορα καί ἁρμονικά στήν κοινωνική ἰσότητα καί δικαιοσύνη.

2) Δέν μποροῦμε νά συγχωρήσουμε τούς 'Ωνάσηδες, Πάπες καί Σία γιατί κομίστηκαν τήν εὐθύνη νά καταπατοῦν σάν κοινωνική τάξη τίς ἀρχές τῆς ἐλευθερίας στίς ὁποῖες, δῆθεν οἱ ἴδιοι, διεκδικοῦσαν προπραξικοπηματικά τήν ὑπαρξή τους. Ἡ ὡστική ἐθνικοαπελευθερωτική μας προπαγάνδα πρέπει νά ἐποφεληθεῖ τῆς εὐκαιρίας γιά νά ἀπογυμνώσει τήν ὑποκρισία καί ἀπάτη αὐτῶν τῶν μαυραγοριτῶν σάν τάξη.

3) Σάν θύματα τοῦ' Αμερικάνικου' Ιμπεριαλισμοῦ, πρωταγωνιστή τῆς ἐθνικῆς μας ἐξόντωσης καί τῶν δεινῶν τοῦ λαοῦ μας, ἔχουμε τό ἀναπαλλοτρίωτο καί ἀναπότρεπτο δικαίωμα νά καταφύγουμε σ' ὅλες τίς ἀναγκαῖες μορφές τοῦ ἀγῶνα, ἀκόμη καί στήν δυναμική, ΕΝΟΠΛΗ ἀναμέτρηση γιά νά καταχτήσουμε τήν ἀπεριόριστο πολιτική καί ἐθνική μας ἀνεξαρτησία.

4) Ἐπειδή πλέον ὁ ἀγῶνας μας ὀνομάζεται ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ καί κατατάσεται μεταξύ ἐκείνων πού διεξαγάγουν πολλοί λαοί τοῦ κόσμου γιά τήν ἐθνική τους ἀνεξαρτησία, χειραφέτηση καί ἐνάντια τῆς ξένης κατοχῆς πού τούς ἐπέβαλαν οἱ ποικιλόμορφοι ἰμπεριαλισμοί δέν μποροῦμε νά μήν συμπράξουμε καί συνεργαστοῦμε μ' ἐκεῖνα τά ἀπελευθερωτικά κινήματα τοῦ κόσμου πού ἔχουνε τούς ἴδιους ἤ ἀνάλογους στόχους μέ μᾶς.

Φυσικά αὐτή ἡ τοποθέτηση πού κάνουμε δέν πρέπει νά παρερμηνευτεῖ. Δέν θέλουμε δηλαδή νά ποῦμε πῶς ὁ' Ελληνικός Λαός ἤ τό κόμμα πού τοῦ ζητᾶμε

νά ἀντιμετωπίσει μ'αὐτούς τοῦ τρίτου κόσμου τήν ὁλοκληρωτική στρατηγική τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ δέν θά πρέπει νά χρησιμοποιήσει ὅλες τίς δυνατές μορφές πάλης καί ὅτι αὐτές οἱ μορφές δέν θά πρέπει νά προέλθουν καί νά ἀναπτυχτοῦν ἀπό τίς συγκεκριμμένες συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν στήν χῶρα μας πηγάζοντας ἀπό τόν βαθμό ἐξέλιξης τῶν ἀντιστασιακῶν δυνάμεων. Καί αὐτό ἐπειδή ἡ δυναμική ἀντίσταση δέν εἶναι ἡ συνταγή ἤ ἡ μηχανική ἐπανάληψη ἄλλων ἐμπειριῶν ἤ τό δόγμα πού κάποιος διαλαλεῖ καί ἑρμηνεύει.

Ἔχουμε τό πρωτέρημα καί χάρη σάν Σοσιαλιστές νά μήν ἀνήκουμε καί δεσμευόμαστε ἀπό κανένα ἰδεολογικό παγκόσμιο ρεῦμα, ὅπως οἱ κουμουνιστές, δέν ἀκολουθοῦμε λοιπόν κανένα ξένο μοντέλο. Πάρ'ὅλο πού πλουτίζουμε τήν ἐμπειρία μας ἀπό τούς ἀγωνιζόμενους λαούς διακυρήσουμε-γιά ἄλλη μιά φορά-πῶς δέν εἴμαστε ὀρθόδοξοι ἀκολουθόντας στό πνεῦμα καί στό γράμμα τήν μεθοδολογία τους, ἡ ὀρθοδοξία ἀφορᾶ τήν θρησκεία, τούς δογματικούς τῆς Μόσχας καί ὄχι ἕνα'Εθνικοαπελευθερωτικό'Αγῶνα. Ἐμεῖς ἐμπνεόμαστε στηριγμένοι ἀφ'ἑνός μέν στούς μεγάλους μας παραδοσιακούς ἀγῶνες πού μᾶς ἔρχοαπό τόν μόνο ἱστορικά θεμιτό δρόμο, τόν δρόμο τῆς ἐπιβίωσης, πού στήν ὑπάρχουσα καταπιεστική στιγμή δημιουργοῦν τό σύγχρονο ἀναμφησβήτητο νεοελληνικό ἀντιστασιακό ὕφος, ἀφ'ἑτέρου δέ στήν'Ελληνική πραγματικότητα.

Ποιό ρόλο μποροῦμε νά παίξουμε σάν κομματική ὀργάνωση στόν'Εθνικοαπελευθερωτικό'Αγῶνα τοῦ Λαοῦ μας;

Ὑπάρχουνε κατά τήν γνώμη μου δύο εἰδῶν ρόλοι: 1) Νά γίνει ἡ Ε.Κ πρωτοπόρα καθοδηγόντας τήν ἀντίσταση ἤ 2) νά ἐνταχτεῖ στήν ἀντίσταση δίνοντας ὅλες τίς δυνάμεις της σ'ἕνα'Εθνικοαπελευθερωτικό Κίνημα μαζικοποιόντας το. Ὑπάρχει καί ἕνας τρίτος ρόλος, ἡ σημερινή παρένθεση τοῦ τρεναρίσματος πού δημιουργεῖ ἀντίξοες συνθῆκες γιά τόν ἀγῶνα καί ἄθελα ἤ θελητά παίρνει συσταλτικό χαραχτῆρα γιά τήν ὅλη ἐξέλιξη τοῦ κινήματος.'Εμεῖς τόν θεωροῦμε ἀνεύλογο πρός συζήτηση αὐτόν τόν ρόλο καί δέν θά τόν ξεφαχνίσουμε ἀπό καμμιά πλευρά ἐπειδή εἶναι παράφρων, θνητό καί δέν ὑφίστανται περιθώρια δικαιολογίας νά μᾶς πείσουν γιά τήν παραμονή τῆς σημερινῆς ἀμφίρροπης στάσης.

Ὁ πρῶτος ρόλος ὑποστηρίχτηκε ἀπό τήν'Ιταλία στό παρελθόν μά χωρίς ἐπιτυχία. Πιστεύουμε πῶς δέν πραγματοποιήθηκε ἡ πρωτοπορεία γιατί κάτι τέτοιο προϋπέθετε εὐθύς ἐξ'ἀρχῆς, μετά τήν δικτατορία πού ἐπέβαλαν τά περιτρίμματα τῆς'Ελληνικῆς κοινωνίας, ὄχι ὑπαινιχτικά μά μέ θαρραλέα πρωτοβουλία τήν δημιουργίαἑνός κόμματος βασισμένου σέ Σοσιαλιστικές ἀρχές, σκληροπυρηνικοῦ, συγκεντρωτικοῦ ἀπό ἀνθρώπους πεπειραμένους πού θά τοῦ δίνανε τήν ἀναγκαία ὥθηση, θά τό προετοίμαζαν νά ζεῖ στήν παρανομία καί νά ἀναπτύσει συνομωτική δουλειά. Κάτι τέτοιο δέν ἔγινε. Πρόσφατα ἐτονίσαμε ἐπίσης ὅτι ἡ κρίση πού διέρχεται ἡ ὀργάνωση ἤτανε ἐπακόλουθο μιᾶς κατάστασης πού χόχλαζε μετά τό πραξικόπημα συνέπεια τῆς ἀποξενωσής της μέ τό ἐσωτερικό. Δυστυχῶς ὅμως καί αὐτή ἡ διάγνωση δέν εἰσακούστηκε, προτιμήθηκε ἡ μικροπολιτική καί ἡ προσπάθεια ὑποκειμενικά νά τεθοῦν οἱ βάσεις προκαλλιέργειας ἐπιβούλων σχεδίων ξεφτίσματος καί κανά ἡγέτη μας.

Τό ἐρώτημά μας σήμερα εἶναι ἐάν θά μποροῦσε ἡ Ε.Κ, ὑπό τίς ὑπάρχουσες συνθῆκες νά σηκώσει στίς πλάτες της μιά πρωτοπόρα ἀντιστασιακή κληρονομιά. Εἶμαι τῆς γνώμης πῶς ἀφοῦ δέν τό ἔκανε μέχρι τώρα δέν θά τό πετύχαινε νά ἐπαναστατικοποιηθεῖ καί νά μᾶς παρουσιάσει παρόμοιους νεωτερισμούς καί στό μέλλον. Καί αὐτό γιά τούς παρακάτω λόγους:

1)'Επειδή τό λαϊκό ξεσήκωμα ἀποπροσανατολίζει πολιτικά κόμματα μέ ἐλαστικές στρουχτοῦρες. Πράγματι ἡ κομματική δοχτρίνα ἔχει πάντα θεωρητικοποιήσει τήν ἀναποτελεσματικότητα ὅλων τῶν δυναμικῶν ἀναμετρήσεων ἐπειδή ἡ ἴδια κομματική ὕπαρξη εἶναι μιά συνεχή ἀποδοκιμασία τῶν ἐνόπλων λύσεων. Εἶναι ἀπόρροια αὐτοῦ τοῦ φαινομένου πού ἡγέτες τῶν ἀληθινῶν ἀντιστασιακῶν κινημάτων δέν γίνανε ποτές κατανοητοί ἀπό τά μετριοπαθῆ καί γραφειοκρατικά στελέχη τῶν κομμάτων. Βέβαια χωρίς νά τά παραλέμε ἀλλάζει ὅλη αὐτή ἡ νοοτροπία μόνο ὅταν τό ἐπίπεδο τοῦ ἀγῶνα ἀξιοποιηθεῖ ὅπου ἡ πολιτική τέχνη μεταβάλλεται αὐτόματα σέ στρατιωτική. Τό πολιτικό στέλεχος ἀνα-

βιβάζεται σέ ἀγωνιστή γιατί ταυτίζεται πλέον τό γεγονός νά κάνεις δυναμικό ἀγῶνα καί πολιτική. Σήμερα ὅμως, σ' αὐτή τήν χαμηλή ἀντιστασιακή φάση τοῦ ἀγῶνα τό κομματικό στέλεχος γίνεται ἄθελα ἤ θελιτά τροχοπέδη.

2) Ἕνας ἄλλος λόγος πού δέν τά κατάφερε νά πρωτοπορήσει τό κόμμα ἤτανε ὅτι ἔτεινε καί δυστυχῶς τείνει νά ἐκφυλιστεῖ σ' ὅμιλο κομματιδίων. Διαφωνοῦμε ριζικά μ' ἐκεῖνα τά στελέχη πού ἐπικροτοῦν τήν θέση ὅτι στό κόμμα πρέπει νά ὑπάρχουνε φιλελεύθεροι, σοσιαλοδημοκράτες καί σοσιαλιστές. Καί αὐτό γιατί σημαίνει ὅτι κατεχόμαστε ἀπό ἕνα σύνολο ἀπόψεων καί θέσεων πού μᾶς δημιουργεῖ ἰδεολογικο-συμπλεγματικό κονφούζιο τό ὁποῖο μᾶς ὠθεῖ στήν ἀνασυρμολόγηση τῶν πολιτικῶν μας θέσεων, μέ παχές γενικόλογες ἐκφράσεις, μέ πλήρη ἔλλειψη δράσης σάν ὑπόλλειμα μιᾶς δοκιμασμένης κομματικῆς ζωῆς. Ὄχι λοιπόν ἕνα κόμμα πού νά μοιάζει μέ ἀκαδημία καλῶν τεχνῶν καί πού μοναδικός σκοπός του θά εἶναι νά ὀργανώνει ἐδῶ καί κεῖ καμμιά σύγκληση τῆς Κ.Ε μά μιά ὀργάνωση πού θά μορφοποιεῖ ἀντιστασιακά τά σημερινά "οἰκεῖα κακά" τῆς χώρας μας καί τούς πόθους ἑνός λαοῦ πού μιλᾶνε ἀπ' εὐθείας στίς καρδιές μας.

3) Μπορεῖ ἐπίσης νά προστεθεῖ σάν ἀρνητικός παράγοντας στήν μή ἐξέλιξη τῆς κομματικῆς πρωτοπορείας ἡ ἀνομοιογένεια πού παρουσίαζε ἡ Ε.Κ ὡς πρός τήν συνθεσή της δεδομένου ὅτι συμβίβαζε διαφορετικά ταξικά συμφέροντα. Πρέπει ὅμως νά ὑπογραμμιστεῖ ὅτι διέθετε συγχρόνως καί εἰλικρινεῖς ἐκφραστές σάν τόν' Ανδρέα τῶν τάσεων ἀποδέσμευσης τῶν πλατειῶν στρωμάτων ἀπό τήν κηδεμονία τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης.

Ὁρισμένοι σύντροφοι κατηγοροῦνε τόν' Ανδρέα πῶς δέν ἐπεδίωξε τήν πρωτοπορεία τῆς Ε.Κ. Δέν μεταφέρω τήν σκέψη τοῦ' Ανδρέα ἐπ' αὐτοῦ, μά ἡ συλλογιστική πού κάνω εἶναι ὅτι ὁ' Ανδρέας ἀντελήφθη τά παραπάνω μειονεχτήματα πού ἐξέθεσα. Πῶς ἤτανε πράγματι δυνατό ἡ πολύμορφη ἀστική φυσιογνωμία τῆς Ε.Κ προπραξικοπηματικά, βασιζόμενη πάνω σέ προσωπικότητες τῶν ὁποίων οἱ πολιτικοί προσανατολισμοί καί στόχοι ἀπῆχαν 180° καί οἱ ὁποίες συνεχίστηκαν μετά τό πραξικόπημα, νά κάνει ἀντίσταση; Ὁρισμένοι κεντρῶοι εἶναι ἕτοιμοι νά ἀποδεχτοῦν τό φασιστικό σύνταγμα τοῦ 1968 καί νά κατέβουνε σ' ἐκλογές δηλαδή νά μᾶς προδώσουνε. Νά λοιπόν πού ὁ' Ανδρέας εἶχε δίκιο νά ρίξει τό βάρος τῶν δυναμεῶν του σ' ἕνα' Εθνικοαπελευθερωτικό Κίνημα πού τοῦ ἐπιτρέπει, συλλογικά φυσικά, νά καθορίζει τήν ταχτική καί στρατηγική τοῦ ἀντιστασιακοῦ ἀγῶνα χωρίς νά βρεθεῖ ἔτσι ἐχτεθειμένος ἤ ἀντιμέτωπος μέ τά καιροσκοπικά στοιχεῖα τῆς Ε.Κ ὥστε νά γελοιοποιεῖται συνεχῶς. Χρειαζότανε ξεκάθαρη στρατηγική γιατί δέν μπορεῖ νά νοηθεῖ καμμιά συγκεκριμμένη μορφή πάλης πού νά μήν ὑπαγορεύεται ἀπό τήν στρατηγική τοῦ ἀγῶνα. Χρειαζότανε πρωτοπορεία τοῦ' Εθνικοαπελευθερωτικοῦ' Αγῶνα καί ὄχι συνθηκολόγα καί προδοτική πολιτική. Γιαυτό καί μεῖς πρέπει νά κάνουμε ξεκάθαρα πράγματα μέσα στό κόμμα. Τά συνθηματά μας πρέπει νά εἶναι ὄχι "συνθηκολόγα καί προδοτική πολιτική" ὄχι" στήν φιλονατοϊκή κρυπτοδιάβρωση" τοῦ κόμματος ἀλλά "ἀπελευθέρωση ἀπό φιλοϊμπεριαλιστικές καθηλώσεις" καί προσχώρηση σέ "Σοσιαλιστικές γραμμές".

Διερωτούμεθα πού ὀφείλεται σήμερα ἡ ὁρατή καί ἀόρατη καμπάνια ἐνάντια στό ΠΑΚ ἀπό μερικούς ὀργανωμένους κεντρώους. Κατά τήν γνώμη μου ὀφείλεται σ' ἐκείνους πού θεωροῦν τήν Ε.Κ σάν αὐτοσκοπό καί πού ὀργανώνονται σ' αὐτή πρός ἱκανοποίηση τῶν προσωπικῶν δικῶν τους ἀναγκῶν καί τῶν ταπεινῶν τους κινήτρων καί ὄχι γιά νά ἐξυπερετήσουν τήν ἀνάπτυξη τῆς ἀντίστασης. Γιά μᾶς εἶναι ἀσυγχώρητη ἡ συνέχιση μιᾶς τέτοιας πολιτικῆς.

Ἐπειδή ἔχουμε ταχτεῖ ἀπεριόριστα μέ τό ΠΑΚ καί μερικοί συνάδελφοι μᾶς κατηγοροῦν σάν προσωπολάτρες, ἐπειδή ἀκολουθοῦμε τήν πολιτική τοῦ' Ανδρέα, ἐκμεταλλεύομαι τήν περίπτωση ἀνοίγοντας μιά παρένθεση προκειμένου νά ἀπαντήσω σ' αὐτούς τούς ἐσκεμμένους χαρακτηρισμούς. Θέλω νά τούς καθησυχάσω ὥστε νά ἀποφευχτεῖ στό μέλλον μιά συνεχιζόμενη στενοχώρια τους πρός αὐτή τήν κατεύθυνση δηλώνοντάς τους ὅτι ἐμεῖς δέν πιστεύουμε στό δόγμα τοῦ "ἀλάθητου ἡγέτη" καί τό ἔχουμε ἀποδείξει ἐπανειλλημένα. Πιστεύουμε ὅμως στήν "ἡγεσία" καί συγκεκριμμένα ἡ ἀφοσίωσή μας πρός τόν' Ανδρέα δέν

εἶναι συναισθηματική οὔτε πηγάζει ἀπό ἕνα φιλοβεντέτικο θαυμασμό μας πρός αὐτόν μά ἐξηγεῖται ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁ 'Ανδρέας εἶναι ὁ φορέας μιᾶς μεγάλης ἰδέας πού ταυτίζεται μέ τούς 'Εθνικοπατριωτικούς διακαεῖς πόθους μας. Κατά συνέπεια δέν μποροῦμε παρά νά εἴμαστε πιστοί σ'αὐτή τήν ἰδέα στό μέτρο πού τοῦ λέμε τήν ἀλήθεια. Αὐτοί πού δέν πιστεύουν στήν παραπάνω ἰδέα κάνουν πολύ καλά νά τόν μάχονται ὄχι ὅμως σέ χαμηλό προσωπικό ἐπίπεδο, ἀμφισβητόντας τά ἐξαιρετικά προσόντα καί ἀκτινοβολία αὐτοῦ τοῦ ἡγέτη, ἀλλά στόν ἰδεολογικό-στρατηγικό. Ἔτσι θά καταφέρουν νά μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπό τό νά λυμαίνονται ταύτιά μας καί τά πολιτικά μας αἰσθήματα ἀπό τίς ἀλγεινές τους προβοκάτσιες. Ἄς τό βάλουνε καλά στό μυαλό τους ὅτι ὁ 'Ανδρέας γιά μᾶς εἶναι τό ἀποφασιστηκώτερο κεφάλαιο στήν πρωτοπορεία τοῦ 'Εθνικοαπελευθερωτικοῦ 'Αγῶνα γιατί ὄχι μόνο εἰσήγαγε τά συνθήματα 'Εθνικῆς 'Ανεξαρτησίας κ.ἄ. μά τά τηρεῖ στό τέλειο ἀκόμη σήμερα. Τά παραπάνω λοιπόν συνθήματα βρῆκαν τόν ἀναβιωτή τους στό πρόσωπο αὐτοῦ τοῦ προικισμένου καί καθιερωμένου μας πολιτικοῦ ἡγέτη. Ὅσοι ἀκολουθοῦν γνήσια τό στρατηγικό προσανατολισμό του, δηλαδή τό κόμμα καί ἡ πρωτοπόρα ἀντιστασιακή ὀργάνωση, ἔχουν τήν μεγάλη κληρονομιά νά φέρουν σέ πέρας αὐτό τόν μακροχρόνειο, σκληρό καί ἀνηφορικό ἀγῶνα. 'Εμεῖς εἴμαστε ἐκεῖνοι πού θά σηκώσουμε τό λάβαρο καί ὅταν χρειαστεῖ τό ντουφέκι τοῦ 'Εθνικοαπελευθερωτικοῦ 'Αγῶνα. Καί ὄχι μόνο ἐμεῖς μά ὁλόκληρος ὁ πολυβασανισμένος λαός μας πού ἀντιστέκεται, παθητικά σήμερα, στήν χοῦντα καί ἐπιθυμεῖ νά τήν χτυπήσει κάνοντας κάτι ὅσο μετριοπαθή καί ἄν εἶναι ἡ πράξη του. Κοροϊδεύουν μερικοί τούς ὀπαδούς τοῦ ΠΑΚ καί προσπαθοῦν νά τό γελοιοποιήσουν γιά τό σύνθημα τοῦ κομμάντος ἤ ὁμάδων κρούσης πού ἔχει προτείνει. Τούς ἀπαντᾶμε ὅτι μέ τό νά χαραχτηριστεῖ κάποιος σήμερα στήν 'Ελλάδα δυναμιτιστής ἤ κομμάντος τόν ἐπαινεῖ σάν 'Ελληνα πολίτη, παράδειγμα ὁ Παναγούλης, γιατί κάτι τέτοιο σημαίνει ὅτι ἀγῶνας μέ τά ὅπλα στά χέρια εἶναι ἐνάντια στήν κτηνωδία καί τήν ταπείνωση πού ἀντιπροσωπεύει ἡ ἀμερικανοστήριχτη κατοχή. 'Ο κομμάντος εἶναι ἕνας ἐπαναστάτης στό πολιτικό ἐπίπεδο καί θαραλέος πατριώτης, ἀγωνίζεται γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας του, εἶναι φίλος τῆς λευτεριᾶς καί τοῦ λαοῦ. Θαυμάζουμε χωρίς νά θεωρηθοῦμε ἀνυπόμονοι καί ἐξτρεμιστές τόν σύντροφο Παναγούλη πού πρῶτος ἔδωσε τό παράδειγμα ὅτι πρέπει νά ἀρχίσουμε ἀπό δυναμικές ἐνέργειες κατά τῶν ἐμψύχων καί ἀψύχων φορέων τῆς ξενόδουλης νεοφασιστικῆς ἐξουσίας. Κάναμε σφάλμα πού δέν ὑλοποιήσαμε αὐτή τήν γραμμή καί δέν συναγάγαμε τά ἀπαραίτητα συμπεράσματα ἀπό τότε.

'Ο δεύτερος ρόλος τώρα εἶναι νά "ἐνταχτεῖ" ἡ Ε.Κ καί νά διαθέσει τίς δυνάμεις της σ'ἕνα ἀπελευθερωτικό κίνημα καί στήν περιπτωσή μας στό ΠΑΚ καί πούθενά ἀλλοῦ. Τά ἐπιχειρήματα πού προβάλουμε γιά τήν ὑποστήριξη τῆς ἔνταξης εἶναι τά παρακάτω:

1) Πιστεύουμε πῶς οἱ κοινωνικές καί πολιτικές συνθῆκες τῆς χώρας μας (μιά κοινωνία ὅπως ἡ 'Ελληνική, κάτω ἀπό συνθῆκες κατοχῆς, ἀγροτική μέ μιά αὐξανόμενη ἐργατική τάξη καί μιά μεγάλη ποικιλία στρωμάτων τῆς πόλης, ὅπου τουναντίον ἡ μεγαλοαστική τάξη ἔχει μιά πολιτική σημασία χωρίς ἀντιστοιχία μέ την πραγματική ἀριθμητική της δύναμη) δέν θά ἐπέτρεπαν μιά ραγδαία ἀνάπτυξη τοῦ ἀγῶνα ἐκ μέρους

κομματικῶν ὀργανόσεων ἐνεργούντων παραταξιακά καί ἀπομεμονωμένα. Δέν πρέπει κατόπιν νά μᾶς διαφεύγει ὅτι στό ὄνομα μιᾶς κομματικῆς ἐτικέτας ἀποκρούουμε γνήσιους ἀγωνιστές πού θέλουνε νά μποῦνε στόν 'Εθνικοαπελευθερωτικό' Αγῶνα. Αὐτός μου ὁ συλλογισμός δέν ἀποβλέπει σέ καμμιά διάλυση τῆς ὀργάνωσης παρά μόνο στό πλάτεμα τοῦ κινήματος καί στήν ἐπιτάχυνση τῆς ἀνάπτυξης τῆς πάλης.

2)Μέ τήν παραπάνω συλλογιστική συνδέεται ἡ περίπτωση τῆς ἐξέλιξης τοῦ ἐνδόξου Βιετναμέζικου Κινήματος. Πράγματι τό ριζοσπαστικό δημοκρατικό κόμμα καί τό σοσιαλιστικό προσχωρήσανε στό' Απελευθερωτικό Κίνημα δινοντάς του ὅλες τίς οἰκονομικές, ἠθικές καί κυρίως ἀνθρώπινες δυνάμεις του σάν τό. Αὐτά λοιπόν ὄχι μόνο ὑποστήριξαν πλατωνικά τό βιετναμέζικό μέτωπο μά τοῦ διέθεσαν καί ἀνθρώπους στήν ὀργάνωση. 'Ο πρόεδρος τοῦ Μετώπου εἶναι ἕνας δικηγόρος τῆς Σαϊγκόν πού προέρχεται ἀπό ὑψηλή ἀστική τάξη. 'Η πρωσοπικοτητά του ὅμως εἶναι σύμβολο τοῦ γεγονότος ὅτι τό Βιετναμέζικό ἀντιστασιακό κίνημα εἶναι ἔκφραση μιᾶς καινούργιας πολιτικῆς γενιᾶς τῆς ὁποίας ἡ πολιτική συνείδηση ἀφυπνίστηκε σέ μιά καινούργια πραγματικότητα, δηλαδή αὐτή τῆς ἀμερικάνικης κατοχῆς.

3)'Υποστηρίζουμε πῶς εἶναι προτιμητέα ἡ ἔνταξη σέ μιά ἀπελευθερωτική ὀργανωτική δομή γιατί δύναται νά δώσει ὁρμή καί ἐνθουσιασμό σ' ἕνα μεγαλύτερο ἀριθμό ἀγωνιστῶν καί ὄχι σ' ἕνα μικρό καί κλειστό. 'Υποστήριξη λοιπόν σέ μιά ἀντιστασιακή ὀργάνωση ἀνοιχτή πού μᾶς τοποθετεῖ πλάϊ-πλάϊ μέ τούς πολλούς καί ἐνάντια αὐτῆς πού μᾶς ἀφήνει μόνους καί μᾶς ἀπομονώνει. Καί αὐτό τό κίνημα στόν χῶρο μας εἶναι τό ΠΑΚ γιατί μαζεύει ὅλες τίς ἐνεργητικές φυσιογνωμίες καί δυνάμεις πού δέν τίς διαιρεῖ σαλρέσεις καί σκευωρίες. Γιατί δέν ἀποστειροποιεῖ τίς μᾶζες ἀλλά ἐλευθερώνει τίς δημιουργηκές ἐνέργειες τῶν μαζῶν. Κατόπιν σ' ἕνα παρόμοιο κίνημα οἱ προοδευτικοί δημοκράτες καί οἱ γνήσιοι Σοσιαλιστές δέν θά πεθάνουν ἀπό ἀσφυξία οὔτε θά γίνουν σημάδι ἐξευτελιστικῶν μεταχειρήσεων ἀπό δρισμένους πολιτικάντηδες μά θά παίξουν τόν ρόλο τοῦ ἐμπνευστοῦ, τοῦ καθοδηγητοῦ καί ὄχι τόν ρόλο τῆς διαίρεσης τῶν λαϊκῶν δυνάμεων.

4)'Εφ' ὅσον ὁ κομματικός μηχανισμός δέν πρωτοπόρησε στήν ἀντίσταση δέν μαζικοποίησε καί ὑλοποίησε τίς μᾶζες εἶναι ἀρμοστό νά μείνουμε ἔξω ἀπό τόν ἀπελευθερωτικό ἀγῶνα περιμένοντας τήν μάννα ἐξ οὐρανοῦ; Γιά μᾶς ἔνταξη σημαίνει δυναμικός ἀγῶνας. Εἴμαστε λοιπόν γιά τόν ἔνοπλο ἀγῶνα καί ὄχι γιά χάσιμο καιροῦ μέ στεῖρες ἄκαρπες βυζαντινολογίες; "Αν ναί, δέν μποροῦμε νά μήν ἐνταχτοῦμε στήν ἀντίσταση. Καί αὐτό γιατί μέ κόμματα ἤ χωρίς κόμματα ἡ ἀντίσταση δέν μπορεῖ νά περιμένει.

Ξεκαθαρίζουμε μιά γιά πάντα ὅτι μέ τήν "ενταξη δέν ἐπιδιώκουμε νά θεωρητικοποιήσουμε τήν ἐξαφάνιση τῆς Ε.Κ ἐξωτερικοῦ, τουναντίον ἀναζητᾶμε τήν ἐνισχυσή της καί τήν ἀποκατάσταση τοῦ κύρους της καί τῆς παραδοσεώς της. Συγχρόνως ὅμως ἀπαιτοῦμε τήν "εἰλικρινή" πολιτική "διάθεση" ὅπως καθοδηγήσει τά μέλη της στήν ἀντιστασιακή ἀναμέτρηση κατά τοῦ ξένου καταχτητή μέσα στό' Εθνικοαπελευθερωτικό Κίνημα.

5)Μετά τήν ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ὅλοι διαπιστώσαμε ὅτι ἡ Γηραιά "Ηπειρος δέν παίρναγε στήν ἀναμέτρηση μέ τήν' Αμερική καί πῶς οἱ μόνες λύσεις τοῦ' Ελληνικοῦ προβλήματος γιά μιά γνήσια ἀνεξαρτησία δέν ἤτανε πλέον οἱ πολιτικές μά οἱ δυναμικές. Νά λοιπόν πού περισσότερο ἀπό πρίν τόν πρωτεύοντα ρόλο παίζει τώρα ἡ ἀντίσταση. Κατόπιν νομίζω πῶς εἶναι καί ὀρθό κάτω ἀπό συνθῆκες κατοχῆς ἕνας λαός νά περάσει ἀναγκαστικά σέ παράνομες μορφές ἀντιστασιακῆς πάλης. Καί τό διαπιστώνουμε συνεχῶς πῶς ὁ' Ελληνικός λαός παρά τήν πολύχρονη ὑποδουλωσή του κάτω ἀπό τόν' Αμερικάνικο ζυγό δέν ἐγκαταλείπει τούς πόθους του καί τίς προσπαθειές του μπαίνοντας στήν ἀντίσταση γιά τήν ἀπόχτηση τῆς ἐθνικῆς του ὑπόστασης.

6)Ζητᾶμε τήν ἔνταξη στό ΠΑΚ ἐπειδή τό θεωροῦμε προνομιακό καί τό πλησιέστερο πολιτικο-ἰδεολογικό μας γιατί θέλει νά κάνει ἔνοπλο ἀγῶνα καί θέτει σάν στόχους 3 πράγματα, α)ἀβασίλευτη' Ελλάδα β)Σοσιαλιστική 'Ελλάδα γ)ἔξω ἀπό τίς μεγαλοτσιφλικάδικες ἰμπεριαλιστικές συ-

μμαχίες.Δηλαδή τό προγραμμά του,καθεστωτικό,οἰκονομικο-κοινωνικό καί συμμαχίες ἐκφράζεται ἀπό τίς λαϊκές μᾶζες πού τήν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας μας τήν ταυτίζουν μέ τό παραπάνω πρόγραμμα καί συγκεκριμμένα μέ τήν κοινωνική τους ἀποδέσμευση ἀπό τόν καπιταλισμό. Εἶναι μέ λίγα λόγια ἡ ἀντιστασιακή ὀργάνωση πού συμφωνά ὁλόψυχα ν'ἀγωνιστεῖ γιά μιά ριζοσπαστική ἀλλαγή τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν τῆς πατρίδας μετά τήν 'Εθνική της'Ανεξαρτησία.Σάυτά τά πλαίσια λοιπόν δέν πρέπει νά θεωροῦμε τό κόμμα ξεκομμένο ἀπό τόν ὑπόλοιπο κόσμο,κλεισμένο στόν ἑαυτό του,μά πού ἀντίθετα κάτω ἀπό τήν "ὀμπρέλλα"ἑνός ἐνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος μπορεῖ πάντα καί πρέπει νά προωθεῖ μέ τόν ἕνα ἤ ἄλλο τρόπο τήν ἀντίσταση στόν λαό.Αλλοιώτικα ἡ πολιτική δουλειά παραμένει στό ἐπίπεδο τῆς βυζαντινολογίας, τῶν σαλονιῶν καί στό ξάπλωμα μιᾶς γραφειοκρατικῆς συμβολικῆς δουλειᾶς.

7)Τήν ἔνταξη τελικά τήν βλέπουμε σάν μιά ἀναγκαιότητα γιά τήν δημιουργία στά πλαίσια τοῦ ΠΑΚ παρανόμων ὀργανόσεων,πυρήνων ἤ μικρῶν ἀνεξαρτήτων ὁμάδων,ὀλιγαρίθμων στην ἀρχή μά καλά ὀργανομένων, ἀπό ἀνθρώπους ἀποφασισμένους καί ὀξυδερκεῖς.

Γιά μένα θά ἤτανε ἱστορικά λανθασμένο νά μήν ἐνταχτοῦμε καί μαζικοποιήσουμε τό ΠΑΚ γιατί θά σήμαινε μή ἐκπλήρωση τοῦ ρόλου πρέπει νά παίξει ἡ Ε.Κ στόν'Εθνικοαπελευθερωτικό'Αγῶνα τοῦ λαοῦ μας.

Μερικοί σύντροφοι παραπονοῦνται πῶς τό ΠΑΚ δέν ἔκανε θεαματικές πράξεις στόν ἀντιστασιακό τομέα.Εἴμαστε καί μεῖς τῆς γνώμης ὅτι δέν πρόσφερε ὅσο ἀναμέναμε.Φταίνε ὅμως γιά κάτι τέτοιο καί κεῖνες οἱ κομματικές δυνάμεις πού δέν βοήθησαν οὐσιαστικά γιά τήν ἀναπτυξή του.Οἱ συνθῆκες παρανομίας σέ καμμιά περίπτωση δέν ὑπαγορεύουν τή μή ἀνάπτυξη συνομωτικῆς δράσης.Οφείλεται σ'ὁρισμένα μετριοπαθή στοιχεῖα τό μπλοκάρισμα τοῦ ἀντιστασιακοῦ σθένους τοῦ κεντρώου κινήματος μέσα.Δέν ἀμφισβητοῦμε ὅτι ἀντικειμενικές συνθῆκες καί κυρίως ἐξωτερικά οὐσιαστικά στηρίγματα δέν συνέβαλαν στήν ἀνάπτυξη τῆς ἀντίστασης πρᾶγμα πού ὡδήγησε σ'ἀπογοητεύσεις.Πρέπει ὅμως νά ὑπογραμμήσουμε μέ ἔμφαση καί χωρίς ἐνδοιασμούς ὅτι μερικά ὑποκείμενα γιά λόγους σκοπιμότητας ἔβλαψαν τήν ὑπόθεση ἀνασυγκρότησης ἀντιστασιακῶν πυρήνων μέσα ἐπειδή δέν προωθοῦσε τά ταπεινά τους κίνητρα.Ζητᾶμε ἄρση τῶν παλιῶν λαθῶν συνέπεια ἐσφαλμένων γνωμῶν καί ἀντιλήψεων καί νά ὑποστηριχτεῖ-ὁποιεσδήποτε καί ἄν εἶναι οἱ πολιτικές ἐξελίξεις-τό'Εθνικοαπελευθερωτικό Κίνημα.

Χωρίς νά σχεδιαγράφουμε τήν πολιτική καί ἠθική ἐξαφάνιση κανενός ἀλλά ἐπιθυμόντας ἕνα γόνιμο διάλογο θέλω νά τονίσω ὅτι πρέπει νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τόν συμπλεγματισμό πού μᾶς χαραχτηρίζει ὅταν τολμήσει κανείς νά κάνει ἐποικοδομητική κριτική.'Οφείλουμε νά εὐσυνειδητοποιήσουμε πῶς ἀγῶνας χωρίς λάθη δέν ὑφίσταται καί ὅτι ἡ ὁμολογία τους ἐπιταχύνει καί διευκολύνει τήν ἐπιτυχία τῶν στόχων πού ἔχουμε.Κλείνοντας αὐτή τήν παρένθεση ἐπιθυμῶ,σχετικά μέ τήν ὅλη δραστηριότητα τοῦ κόμματος καί τῶν ὀργάνων του ,νά ἐπισημάνω τά παρακάτω:

1)'Ε.Ε(ἐπιτροπή ἐχτελεστική) δέν ἔχει τό κομματικό μονοπώλιο γιατί τό κόμμα ἀνήκει σ'ὅλους καί ἀνανεώνεται.

2)Κανένας ἀπό τούς συντρόφους πού βρίσκονται στά ἀνώτερα ὄργανα δέν δύναται στό ὄνομα τῶν λαϊκῶν κεντρώων στρωμάτων ἤ μέ τήν αὐταπάτη δέν ξέρω ποιᾶς εἰδικῆς πατερναλίστικης χάριτος νά ἀποφασίζει γιά τόν ροῦ τῆς κομματικῆς ἱστορίας.

3) Τά ἀνώτερα ὄργανα ἔχουν περιοριστεῖ σ'ἕνα πολιτικό γραφειοκρατικό καί συμβολικό παιχνίδι.Τό σημαντικώτερο μέρος τῶν δραστηριοτήτων τους σύνίσταται μέχρι σήμερα στά νά συγκαλοῦν καμμιά συγκέντρωση καί νά ἑτοιμάζουν κανά πολιτικό ψήφισμα.

Καμμιά συγκεκριμμένη δράση γιά τό κίνημα δέν ἔχει προγραμματιστεῖ.

4)'Αναγνωρίζουμε ὅτι ἐκεῖ πού ὑστερεῖ καί κάνει ἀδρανή τήν ἐργασία τῆς Ε.Ε καί Γραμματείας εἶναι ἡ ἔλλειψη μιᾶς σταθερᾶς ἕδρας ὅπως ἀντιλαμβανόμαστε τήν ἔλλειψη κινησής της λόγω οἰκονομικῆς ἀδυναμίας.'Εκεῖνο ὅμως πού δέν θά ὑιοθετήσουμε ποτές εἶναι ἡ ἀνικανοτητά

τους νά διευθύνουν τό κόμμα μέσα σ'ένα Εθνικοαπελευθερωτικό Κίνημα.

5)Εκεί πού μειονεχτοῦν ἀπαισιόδοξα τά ὄργανα εἶναι στό τομέα τῆς ἐπεξεργασίας μελετῶν καί διάδοση τῶν ἰδεῶν. Σ'αὐτά τά θέματα ἐπικρατεῖ ὁλοκληρωτική ἀποσιώπηση. Δίνει δηλαδή τήν ἐντύπωση ἡ "ἐκεῖ πού διοικεῖ τό κόμμα ὅτι καταφεύγει σέ ἕνα εἶδος ἀγνωστικισμοῦ ὅπου ἡ μεθοδολογία καί ἡ ἔρευνα τῆς γνώσης της μπορεῖ νά φτάσει μέχρι ἑνός σημείου μά πού αὐτόματα δέν τό τελειωποιεῖ στήν οὐσία προσδιορίζοντάς το.

Τά συμπεράσματά μας ἀπό τίς παραπάνω ἀδυναμίες, μειονεχτήματα καί ἀνικανότητες εἶναι τά ἑξῆς:

α)Πρέπει νά ξεπεραστοῦν οἱ πολιτικο-ἰδεολογικές ἀδυναμίες γιά νά πᾶμε μπροστά καί σ'αὐτό θά ὑποβοηθήσει ἀποφασιστικό ρόλο ἡ διάδοση τῶν ἰδεῶν. Ὁ λογικός εἱρμός πού θά μᾶς χαραχτηρίζει δέν πρέπει νά βασίζεται σέ μιά συσκοτισμένη παλινδρόμηση ἀλλά στήν ἀδιάλειπτη ἀρτιώτερη καλλιέργεια τῶν προοδευτικῶν ἰδεῶν. Μόνο ἔτσι θά ἀποφευχτοῦν τόσο οἱ καταστροφικές συνέπειες γιά τό κόμμα ὅσο καί ἡ σημερινή του τρικυμιασμένη ἔκφραση. Χρειάζεται προβολή συγκεκριμμένης πολιτικο-ἰδεολογικῆς καί πραχτικῆς δουλειᾶς καί ὄχι μικροπολιτικῆς, τῶν "ψυθίρων" πού μᾶς κατεβάζει στό ἐπίπεδο τοῦ πολιτικάντη ὥστε νά παίρνει ἡ ὀργανωσή μας ὄψη ἀπαγοητευτική καί διαλυτική.

β)Τό ξέρω πῶς ἔχουμε μείνει πίσω ἐπειδή δέν ἔγινε μιά μακρόπνοη πολιτική δουλειά, ἀποφασίζοντας ὅμως νά βοηθήσουμε ἀνένδοτα τόν ἀγῶνα νομίζω ὅτι θά ἐπιταχύνουμε τήν δραστηριοτητά μας καί αὐτό μέ τό νά διευρύνουμε τήν προβληματική καί συλλογιστική ὅπως καί τῶν μεθόδων καί ἀφομοίωσης ὅλης τῆς θετικῆς μας πεῖρας. Τό βάρος μας πρέπει νά ριχτεῖ ἀφ'ἑνός μέν πρός τήν κατεύθυνση τῆς Σοσιαλιστικῆς καί Ἀντιστασιακῆς προπαγάνδας καί καθοδήγησης ἀφ'ἑτέρου δέ στό καθῆκον πού ἐπιτάσσει σήμερα νά προσφέρουμε ὅσο μποροῦμε γιά νά ἐξυψώσουμε τό ἀγωνιστικό σθένος τῆς βάσης καί τῶν στελεχῶν μέσα στό ΠΑΚ πού ἔχει σωστά συνθήματα ὅπως ὁ Ἐθνικοαπελευθερωτικός Ἀγῶνας, ἡ Ἐθνική Ἀναγέννηση, ἡ ἀπόδοση τῆς πατρίδας στόν λαό διά μέσου τῆς δυναμικῆς ἀναμέτρησης πού εἶναι πάντα ἕνα ΒΙΑΙΟ, ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ φαινόμενο. Πρώτιστο καθῆκον μας λοιπόν νά δημιουργήσουμε ἀφωσιωμένα στελέχη μέσα στό ἀπελευθερωτικό μας κίνημα, ἀνθρώπους ἰδεολογικά κατηρτισμένους, ὀξυδερκεῖς καί μέ ἱκανότητα προσανατολισμοῦ. Δηλαδή ὄχι ἄβουλες μηχανές πού θά ἐχτελοῦν ὁδηγίες ἄλλων μά ἄνθρωποι μέ ἱκανότητα πρωτοβουλίας καί πού χωρίς φόβο θά ἐπωμίζονται τήν εὐθύνη γιά τίς ἀποφάσεις καί ἐνέργειες πού πῆραν.

γ) Δέν εἶναι κρυφό ὅτι ὑπάρχουν στούς κόλπους μας διαφωνίες. Θά λέγα βέβαια πῶς εἶναι ἀπόρροια μιᾶς ἐξελισσόμενης διαδικασίας ἀντιθέσεων καρποφόρας ὅμως γιατί σ'ἕνα κόμμα σάν τό δικό μας διευκολύνει τόν ἐσωτερικό διάλογο καί δέν τόν ἀποστειρωποιεῖ ὅπως συμβαίνει μέ τά κουμουνιστικά. Γιαυτό ἐνθαρρύνουμε ὅλους νά ἐγκαταλείψουν τήν ἐπιφυλαχτική τους στάση καί νά συμβάλλουν ἐνεργά στό πάρσιμο πρωτοβουλιῶν καί συγκεκριμμένων θέσεων γύρω ἀπό πολιτικά ἰδεολογικά καί ἀντιστασιακά θέματα.

δ)Ἡ μεθοδολογία τῆς δουλειᾶς μας πρέπει νά καθορίζεται σέ σχέση μέ τίς ἀντικειμενικές συνθῆκες. Τά ζητήματα πού θά μᾶς παρουσιάζονται ὀφείλουμε νά τά ἀναλύουμε ὄχι ἀφηρημένα ἀλλά ἀπό τήν ἀντικειμενική ἄποψη τῶν πραγμάτων καί γεγονότων.

ε)Σάν πραγματικοί ὀπαδοί τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος πρέπει νά καταβάλλουμε ἀκόμη καί τίς πιό ἀπεγνωσμένες προσπάθειες γιά νά ἐφαρμόσουμε τήν στρατιωτικο-πολιτική πλατφόρμα καί οἰκοδόμηση τοῦ ΠΑΚ παρακολουθόντας καί ἀξιοποιόντας συγχρόνως τήν βάση γιά δουλειά. Αὐτό ὅμως προϋποθετει ὅτι, σάν ἐνωσοκεντρῶοι προερχόμενοι ἀπό τό μαζικό παλαϊκό κίνημα πού ἄλλαξε τό ροῦ τῆς σύγχρονης Ἑλληνικῆς μεταπολεμικῆς πολιτικῆς ζωῆς, καί αὐτό κατά μεγάλο ποσοστό χάρη τοῦ Ἀνδρέα πού εἶχε γίνει ὁ καταλύτης μεταξύ τῆς κορυφῆς καί βάσης, πρέπει νά παίξουμε τόν ρόλο σύνδεσης μέ τό κίνημα καί μᾶζες. Πρέπει νά τό πάρουμε χαμπάρι ὅτι θά γίνουμε οὐραγοί τῶν κουμουνιστῶν καί τροχοπέδη τοῦ ἀγῶνα ἐάν παραμείνουμε σέ κουτσομπολίστικες καί μικ-

ροπολιτικάντικες θέσεις πηγαίνοντας ὅπου φυσάει ὁ ἄνεμος ἀπομεμακρυσμένοι ἀπό τόν λαό μας.'Εμεῖς πρέπει νά σφυριλατούμαστε μέσα στόν'Εθνικοαπελευθερωτικό'Αγῶνα.Χωρίς κομπασμούς ὀφείλει ἡ Ε.Κ νά ἀνοίξει τά ὅρια τοῦ'Εθνικοαπελευθερωτικοῦ δρόμου καί μεῖς νά τόν ἀσφαλτοστρώσουμε.'Η Ε.Κ πρέπει λοιπόν νά βοηθήσει τό κίνημα ὥστε ἀπό τά λόγια νά περάσουμε στήν <u>πράξη-δράση</u>.

Μίλησα γιά πολιτική πλατφόρμα τοῦ ΠΑΚ πιό πάνω καί ἴσως μερικοί νά διερωτηθοῦν γιατί νάχει ἡ ἀντιστασιακή ὀργάνωση πολιτικές ἁρμοδιότητες πού θά μποροῦσε κάλλιστα νά τίς ἔχει ἡ Ε.Κ.'Από τούς βιετναμέζους μέχρι τούς παλαιστηνίους ἀνεβρίσκουμε πολιτικά παραρτήματα ἤ ὑποπαραρτήματα.Καί πιστεύω πῶς εἶναι ὀρθό ὁ κάθε δυναμικός ἀντιστασιακός μηχανισμός νά ἀποτελεῖ μέρος ἑνός μαζικοῦ πολιτικοῦ μηχανισμοῦ σ'ἕνα ὁρισμένο ἐπίπεδο τῆς ἀντιστασιακῆς ἀνάπτυξης καί ὄχι μόνο αὐτό μά ὅταν δέν ὑφίσταται πρέπει νά συμβάλλουμε στήν δημιουργία του.

Στήν σημερινή φάση τοῦ ἀγῶνα διαπιστώνουμε μιά ἐπιθετικότητα τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστεράς,μ'ὅλα τά μέσα πού διαθέτει,πού καλά καί σώνει,μέ τίς μπηχτές της,ζορίζεται νά μᾶς παραστήσει τήν διευθύνουσα καί πρωτοπόρα δύναμη(συσπειρώνοντας ὁρισμένες φράξιες γύρω της)δίνοντας τήν ἐντύπωση ὅτι βρισκόμαστε σέ θέση αὐτοάμυνας.'Εμεῖς δέν πρόκειται νά ἐπιτρέψουμε νά ὑιοθετηθεῖ ὁ ψεύτικος στόχος τῆς κουμουνιστικῆς(ἐσωτερικοῦ)ἀριστερᾶς ὅτι θά γίνουμε οὐραγοί τους.Πρέπει λοιπόν νά πάρουμε ὅλες τίς ἀναγκαῖες πρωτοβουλίες,σάν ἑνωσοκεντρῶοι προοδευτικοί Σοσιαλιστές καί νά τοποθετήσουμε τήν δραστηριοτητά μας μέ πρωτοπορεία στήν ἐξέλιξη τῶν συμβάντων καί ὄχι νά ἐμφανιζόμαστε σάν ἀποχαυνωμένοι ὑπεκφυγεῖς ἀπέναντι στά μάτια ὅλων ἀνορθόλογες καί κατασφρεπτικές συνέπειες γιά τό κόμμα μας.

Μᾶς ἀπειλοῦν μέ δεξιοτεχνία οἱ παμῖτες ὅτι θά ἀπομονωθοῦμε μήν μπαίνοντας στό ΕΑΣ τους καί μᾶς κάνουνε πολιτικό καί ψυχολογικό πόλεμο.Τούς ἀπαντᾶμε ὅτι εἴμαστε ὑπέρ μιᾶς οὐσιαστικῆς ἑνότητας καί ὄχι κουτσουρεμένης ὅπως τήν ἐπιδιώκουν αὐτοί.'Απωθοῦμε τήν ἑνότητα πού βασίζεται στόν ἐκλογικό εἰρηνησμό καί τήν συνθηκολόγηση πού θέλει ὁ Θεοδωράκης καί παρέα.'Η εἰρηνική συνύπαρξη εἶναι πρόβλημα τῶν Σοβιετικῶν καί 'Αμερικανῶν γιά μᾶς πού κάνουμε'Εθνικοαπελευθερωτικό 'Αγῶνα δέν ἰσχύει.'Επιδιώκουν οἱ 'Εαστζῆδες συμφωνίες μέ τό πραγματικό 'Ελληνικό κατεστημένο,μέ τήν γνήσια ἀντιδιχτατορική σαπίλλα,τόν Κωσταντῖνο.Γιά μᾶς ὅλη αὐτή ἡ ἱστορία τῆς ἑνότητας εἶναι μιά αὐταπάτη γιατί πάρ'ὅλο πού τό ΕΑΣ διακυρήσσει πῶς εἶναι πρόθυμο νά ἀγωνιστεῖ ἐνάντια τῆς ξενοκίνητης χοῦντας καί ὑπέρ τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τοῦ'Ελληνικοῦ Λαοῦ στήν πραγματικότητα κάτι τέτοιο εἶναι φιάσκο καί ἀδύνατο ἐπειδή αὐτό πού ἐπιθυμοῦν ὁρισμένες δυνάμεις πού τό ἀπαρτίζουν δέν εἶναι τίποτες ἄλλο ἀπό μιά προσφορά καί συνθηκολόγηση-μέ ἐξευγενισμένη φυσικά νοοτροπία καί συμπεριφορά- στόν'Αμερικάνικο'Ιμπεριαλισμό μέ ἀπώτερο σκοπό νά τορπιλήσουν τόν'Εθνικοαπελευθερωτικό'Αγῶνα τοῦ Λαοῦ μας.Καί αὐτό ἐπειδή ὁ Κωσταντῖνος καί οἱ ὀπαδοί του εἶναι ἡ δημοκρατική ἔκφραση τῆς ἀμερικάνικης ΚΥΠ καί Πενταγώνου.Τέτοια ἑνότητα γιά μᾶς εἶναι παραμύθι καί ἀπραγματοποίητη στίς τωρινές συνθῆκες.Κατόπιν ὑπό τήν ἔννοιά πού προβάλλεται ἀνεπαρκής σάν προϋπόθεση ἀποτελεσματικότητας τῆς ἀντίστασης.Τέτοιου εἴδους ἑνότητα ὁδηγεῖ σέ ἀδιέξοδο,ἀδράνεια καί πορτογαλοποιεῖ τό'Ελληνικό πρόβλημα.

Θέλουν νά ἀνατρέψουν μέ εἰρηνικά χαϊδέματα καί μαλθακή γλυκύτητα τήν χοῦντα,δικαιωμά τους,γιά μᾶς ὅμως τό δυναμικό βάθεμα τοῦ ἀγῶνα ἀποτελεῖ ἀναγκαιότητα στήν σημερινή φάση,δηλαδή δυναμική πάλη ἐνάντια τῆς χοῦντας μέ κέθε μέσο.

'Αντιπροτείνουμε στήν εὐνουχισμένη καί εὐκολόσπαστη ἑνότητα τοῦ ΕΑΣ μιά οὐσιαστική,ὀργανωτική καί ξεκάθαρη στρατηγική ἑνότητα βασισμένη στήν <u>δράση</u> τήν δυναμική.Γιατί εἶναι στήν δράση πού θά τεθοῦν τά καλοῦπια τόσο μέν γιά συμφωνίες μ'ἄλλες δυνάμεις πού θά

ἀποκλείουν νόθες λύσεις ὅσο δὲ καί τοῦ σχηματισμοῦ ἑνοῦ κοινοῦ Στρατηγείου. Διαπραγματεύσεις στό ἴδιο τραπέζι μέ τούς ἄλλους ἀντιστασιακούς στίς τωρινές συνθῆκες δέν θά ἐπιφέρουν καρποφόρα ἀποτελέσματα. Ἀπευθυνόμαστε συγχρόνως καί στήν ἡγεσία τοῦ ΠΑΚ καί τίς λέμε εἰλικρινά ὅτι ὁ Ἐθνικοαπελευθερωτικός Ἀγῶνας σήμερα συγκεκριμενοποιεῖται ἤ ἀλλοιώτικα δέν χρησιμεύει σέ τίποτες.

Σάν πολιτικό κόμμα τώρα εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά γίνουμε θεματοφύλακες ὁρισμένων ταξικῶν συμφερόντων. Πρέπει νά διευρύνουμε καί νά ἐμβαθύνουμε τήν ἀνάλυση σχετικά μέ τό πολιτικό-κοινωνικό μας ὑπόβαθρο ἐάν θέλουμε νά μήν θεωρούμαστε ὑπερταξικό κόμμα. Θά μοῦ ἀπαντήσουν μερικοί ὅτι ἔχεις τό καταστατικό πού προσανατολήζει. Δέν τό ἀρνοῦμε μά τό καταστατικό διακυρήσσει γενικά ὁρισμένες στερεότυπες φράσεις πού δέν παραμένουν ναρκωμένες ἀλλά ὑλοποιοῦνται καί ἀναπτύσσονται συνεχῶς μέσα σ' ἕνα κόσμο σέ συνεχή ἐξέλιξη καί μεταβαλόμενες ἀλλαγές. Πρέπει δηλαδή τό καταστατικό καθ μεῖς νά μήν παραμείνουμε σέ μιά στατική κατάσταση ἀλλά σέ δυναμική καί δημιουργική. Ἀφοῦ λοιπόν καί ἀπό τό καταστατικό ἀναζητᾶμε τόν χῶρο μας στά πλαίσια τοῦ "Προοδευτικοῦ Σοσιαλισμοῦ" εἴμαστε ὑποχρεωμένοι κατά τήν γνώμη μου νά ταχτοῦμε ἀπεριόριστα μέ τά πλατειά στρώματα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καί κυρίως τήν Ἀγροτική, τήν Ἐργατική καί μιά ποικιλία μικρομεσαίων στρωμάτων τῆς πόλης. Γιά ποιό λόγο αὐτό τό 80% τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νά μᾶς τό καπηλεύεται ἡ κουμουνιστική ἀριστερά; Ὑπογραμμίζω πῶς αὐτό δέν σημαίνει ἔγκριση τοῦ ταξικοῦ ἀγῶνα, ὄχι ἐπειδή δέν συμβιβάζεται μέ τόν Ἐθνικοαπελευθερωτικό πού ἔχουμε πιστέψει ἀκράδαντα. Τό παραπάνω μας ὑπόβαθρο εἶναι ἡ ἀναγκαία προϋπόθεση γιά νά δωθεῖ καί καλλιεργηθεῖ στό κόμμα μας ἕνα πολιτικό-κοινωνικό περιεχόμενο πού θά μᾶς ἐφοδιάζει μ' ὅλα τά κατάλληλα ἐπιχειρήματα καί μέ μιά τέτοια συλλογιστική πού θά ἐπιτρέπει ἀφ' ἑνός μέν νά φέρουμε μπροστά τό πολιτικό μας ἔργο κατά τρόπο συμπαγή καί ἀθόλωτο ἀφ' ἑτέρου δέ γιά νά ἐπεξεργαστοῦμε τά προγραμματά μας γιά τήν αὐριανή Ἀνεξάρτητη Πατρίδα.

Πῶς δραματιζόμαστε τόν 'Ἐθνικοαπελευθερωτικό' Ἀγῶνα καί μέ ποιές δυνάμεις σχεδιαγράφουμε νά συμμαχήσουμε γιά τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων μας;

Εὐσυνειδητοποιημένοι ὅτι πρόκειται γιά σοβαρή ὑπόθεση καί ὄχι γιά ἁπλά λόγια πρέπει νά βάλλουμε ξεκάθαρα στό μυαλό μας ὅτι δέν ὑπῆρξε ἕνας λαός πραγματικά ἐλεύθερος πού ναπέχτησε τήν λευτεριά του χωρίς τήν ἔνοπλη πάλη. Ὁ Ἰμπεριαλισμός δέν ἐκκαθαρίζεται μέ λόγια μά μέ τά ὅπλα στά χέρια. Συμβιβασμός μέ τήν ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ σημαίνει ἀπραξία, ἀδράνεια. Ὁ σωστός δρόμος πού ὁδηγεῖ στόν ὄρθρο τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας, στήν αὐθεντία τῆς Ἐθνικῆς τιμῆς καί ὄχι στήν κατηφειασμένη ἠτοπάθεια, ἐπιτάσσει σ' ὅλους μας σάν καταπιεζόμενους ἀπό τούς δεσπότες ἀμερικανούς τόν ΕΝΟΠΛΟ ΑΓΩΝΑ. Ἔχουμε λοιπόν τό δικαίωμα νά ἀντιπαραθέσουμε στήν ἀμερικανοπεναγωνική βία, ὄχι πλέον συνεσταλμένα, τήν πρόσφορο ἀντιστασιακή βία σάν μοναδικό μέσο προϋπεράσπισης, σ' αὐτές τίς δυσμενεῖς περιστάσεις, τῆς Ἀνεξαρτησίας καί Λαϊκῆς Κυριαρχίας μας.

Ἕνας τρόπος πού μπορεῖ νά χαραχτηρίσει τήν ἀρχή τοῦ ἀγῶνα εἶναι ὁ στόχος ἐνάντια τῶν ἀψύχων καί ἐμψύχων ἀντικειμενο-ὑποκειμένων πού κατέχουν τήν πατρίδα μέ ἀπώτερο σκοπό τήν ἐκμηδένιση καί ἐξάρθρωση τῶν κρατικῶν φορέων ἐξουσίας. Εἶναι εὐνόητο ὅτι ἡ πόλωση τοῦ ἀγῶνα θά προκαλέσει ὑποχρεωτικά μιά ἄμεσο ἀντίδραση αὐταάμυνας τοῦ 'Ἑλληνικοῦ κατεστημένου πού θά ψάξει νά συγκροτήση γύρω του ὅλα τά ἀντιδραστικά ἀστικά τμήματα ἐκφοβίζοντάς τα γιά τήν πρόοδο τοῦ 'Ἐνόπλου' Ἀγῶνα χαραχτηριζοντάς τον ἀνατρεπτικό, ἐγκληματικό καί πῶς ἐπιβουλεύεται δῆθεν τήν γαλήνη καί πρόοδο τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Σ' αὐτή τήν φάση εἶναι ἀναγκαῖα ἡ πατριωτική Ἑνότητα ὅλων ἐκείνων τῶν δυνάμεων πού ἐπιζητοῦν μιά οὐσιαστική ἀλλαγή. Πρέπει νά συσπειρωθοῦν ὅλα τά πατριωτικά στοιχεία πού τούς στενοχωρεῖ καί ἐνδιαφέρει ἡ ὑπεράσπιση τῆς Ἀνεξαρτησίας ὁδηγούμενα

ἀπό μιά ἀντιμπεριαλιστική νοοτροπία. Ἡ συμμετοχή αὐτῶν τῶν συνοδοιπόρων, διά μέσου τῆς δράσης, σέ μιά ὁλοκληρωτική πάλη εἶναι σημαντική. Οἱ δυνάμεις μας θά ἀποτελοῦνται:

1) Ὁ Στρατός.

Στό Στρατός πάρ'ὅλη τήν ὀπισθροδομηκοτητά του, βρίσκονται στρατιῶτες καί ὑπαξιωματικοί πού προέρχονται ἀπό τά σπλάχνα τοῦ Λαοῦ. Εἴμαστε πεπεισμένοι ὅτι καί μέρος τῶν ἀξιωματικῶν, ὠθούμενο ἀπό μιά μισαλλόδοξη πατριωτική λογική, θά ὁδηγηθεῖ πρός μιά εἰλικρινή ἀγωνιστηκότητα γιά τήν ἐπίτευξη τῆς πολυπόθητης Ἀνεξαρτησίας. Ἡ Ἀντιστασιακή διέγερση θά χαραχτηρίσει τό πρῶτο βῆμα πλησιάζματος τοῦ Στρατοῦ πρός τίς ζωντανές δυνάμεις, δηλαδή τίς Ἐθνικοπατριωτικές. Θά κομίζαμε λοιπόν μεγάλο πολιτικό λάθος ἐάν θεσπίζαμε ἔναντι τῶν ἐνόπλων δυνάμεων μιά ἐπαγωγική διακριτική διάθεση ξεχνόντας πῶς οἱ ἔνοπλες δυνάμεις δέν ἀποτελοῦν ἕνα ὁμοιόμορφο σύνολο ἐπειδή ὑπάρχουν στό περιβάλλον τους καί δημοκρατικοί στρατιωτικοί. Πιστεύουμε λοιπόν ὅτι σύντομα καί ἰδιαίτερα τήν ὥρα τῆς ἀναμέτρησης μιά μεγάλη στρατιωτική μερίδα θά θέσει τά ντουφέκια της στήν ἐξυπερέτηση τοῦ λαοῦ καί θά ἀνοίξει τά ὁπλοστασιά της στά ἐξεγερμένες λαϊκές δυνάμεις.

2) Ἡ Ἀγροτιά καί ἡ Ἐργατιά.

Ἰδιαίτερη σημασία γιά μένα πρέπει νά δωθεῖ στήν Ἀγροτική τάξη πού εἶναι ἡ πιό φτωχή ἔκφραση τῆς πιό ἄγριας ἐκμετάλευσης τῶν Ἑλλήνων. Αὐτή ἡ κοινωνική τάξη θά ἔπρεπε νά εἶναι ἐκείνη τῆς ὁποίας ὁ ρόλος θά ἀποκαλύπτετο ὁ πιό ἀποφασιστικός στήν διεξαγωγή τοῦ Ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνα. Πρέπει νά καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια ὥστε νά γίνει ἕνα σημαντικό ἅρεισμα στην ἐθνικοαπελευθερωτική πλάστιγγα. Χωρίς τήν ἐπέμβαση της ἡ Ἐργατιά καί ἡ ποικιλία στρωμάτων τῆς πόλης δέν μπορεῖ μελλοντικά νά πετύχει τήν τελική ἀποφασιστική Νίκη. Πρέπει λοιπόν νά ἀφυπνήσουμε τίς συνειδήσεις τῆς Ἀγροτικῆς τάξης ἀπό τήν συστηματική περιθωριακή ἀλλοτρίωση πού τῆς ἐπέβαλε ὁ Χιτλερίσκος Παπαδόπουλος.

Ἡ ἀγροτική ἔξοδος πρός τήν πόλη καί ἡ μετανάστευση εἶναι ἕνας θετικός παράγοντας γιατί πηγαίνοντας στήν πόλη γιά δουλειά ἀφ'ἑνός μέν πολιτικοποιοῦνται ἀφ'ἑτέρου δέ εἰδηκεύουνται, ἔτσι ἐπιστρέφουν στήν ἐπαρχία προετοιμασμένοι καί κατατοπισμένοι.

Ἀναγνωρίζω πάρ'ὅλα αὐτά ὅτι ἡ Ἀγροτιά καί Ἐργατιά δέν ἔχουν δώσει καί λίγο τήν παρουσία τους στόν ἀγῶνα. Αὐτό ὀφείλεται ἴσως στίς ἰδιόμορφες ἱστορικές συνθῆκες τῆς χώρας μας. Κυριώτερος εἶναι πῶς δέν ὑπῆρχε ἕνα ἰσχυρό ἐργατικό καί ἀγροτικό συνδικαλιστικό κίνημα μετά τόν Β. Παγκόσμιο πόλεμο. Ἄν καί ἀναπτύχτηκε κάπως μέ τίς κυβερνήσεις Γ. Παπανδρέου θἄλεγα ὅτι παρέμεινε σ'ἕνα ἐμβρυώδες καί πατερναλίστικο στάδιο. Ἔλλειψη μέ λίγα λόγια συνδικαλιστικῆς αὐτονομίας. Δέν πρέπει ὅμως αὐτό νά μᾶς ἀπογοητεύει γιατί ἡ ἐργατο-ἀγροτιά θά μᾶς ἀκολουθήσει στόν ἀγῶνα ἐπειδήεἶναι ἀντίθετη πρός τήν ξένη κατοχή πού τῆς ρουφᾶ τά κόπια καί τόν ἱδρῶτα.

3) Ἡ Νεολαία.

Ἡ ἔνδοξος Ἑλληνική Νεολαία μας ἀπό ἀνέκαθεν ὑπῆρξε πρωτοπόρα τῶν ἐθνικῶν, πολιτικῶν καί κοινωνικῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ μας καί αὐτό γιατί διψᾶ γιά Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, Δημοκρατία καί Κοινωνική Δικαιοσύνη. Ἰδιαίτερο σημαντικό ρόλο ἔχει ὁ φοιτητόκοσμος. Πρέπει νά καταβάλλουμε ὅλες τίς προσπαθειές μας ὥστε οἱ φοιτητές νά παίξουν ἀποφασιστικό ρόλο ἀντίθεσης στήν χοῦντα σάν ἕνα ἀντίβαρο συνομωτικῆς ἀμφισβήτησης-τόσο αὐτῶν πού εἶναι μέσα ὅσο καί τῶν ἄλλων πού σπουδάζουν ἔξω-ἐναντίον τῆς τερατώδους ἀναχρονιστικο-νεοφασιστικῆς ἐξουσίας πού μᾶς ἐγκαθίδρυσε ἡ ἀμερικανοπενταγωνική βία.

Γνωρίζουμε πῶς ἕνας μεγάλος ἀριθμός φοιτητῶν προέρχεται ἀπό προνομιοῦχες κοινωνικές τάξεις μά ἡ κουλτοῦρα πού ἀποχτᾶνε τούς βοηθάει καλλίτερα νά διαγράφουνε τίς πραγματικές διαστάσεις τοῦ περιβάλλοντος στό ὁποῖο ζοῦνε ἐπιτρεποντάς τους ἔτσι νά ἐμβαθύνουν τήν σημασία ἑνός ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ. Στήν ἀρχή φυσικά δέν εἶναι τίποτες ἄλλο ἀπό ἕνα φαινόμενο μεγαλοψυχίας μά πολύ

γρήγορα μεταβάλλεται σέ πρωτοπορεία τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων.
Στίς παραπάνω δυνάμεις καί σέ μιά ποικιλία μικρομεσαίων ἐργαζομένων στρωμάτων τῆς πόλης πρέπει νά ἀκουμπᾶ καί νά βρίσκεται τό κλειδί τοῦ 'Εθνικοαπελευθερωτικοῦ' Αγῶνα.

Μιά τέτοια ἀνάλυση καί πολιτικο-ἀντιστασιακή τοποθέτηση μᾶς ὑποχρεώνει νά ἀναζητήσουμε τίς ἐξωτερικές μας σημαίες.
Εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι οἱ αὐταπάτες περί Εὐρωπαϊκῶν γνησίων λύσεων τοῦ 'Ελληνικοῦ ζητήματος ξεπεραστίκανε. Κάνοντας μιά ἐποικοδομιτική κριτική τῆς Εὐρώπης δέν μποροῦμε νά μήν ποῦμε ὅτι ἕνας πολιτισμός δάν τόν Δυτικοευρωπαϊκό, βγαλμένος ἀπό τόν ἀντιφασιστικό ἀγῶνα τῶν λαῶν του, πού ἐμφανίζεται ἀνίκανος νά ἐπιλύσει τά προβλήματα πού προξενοῦνται ἀπό τήν ἐσωτερική του λειτουργία, στό χῶρο του, μοιάζει σάν ἕνας πολιτισμός σέ παρακμή. "Οταν ἡ Εὐρώπη διαλέγει-μετά τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης-νά κλείνει τά μάτια, στό 'Ελληνικό καί ἄλλα ρευστά προβλήματα, μᾶς δίνει τήν ἐντύπωση νοσοπάθειας. Πού ὀφείλεται ἡ ἀνικανοτητά της νά ἐπιλύσει τό 'Ελληνικό ζήτημα, τό ἰμπεριαλιστικό προτεκτοράτο διά μέσου τοῦ ΝΑΤΟ στόν χῶρο της; Μήπως στήν ἀπό αἰῶνος καί πλέον διαμόρφωση πού τῆς ἔδωσε τό μεγαλοαστικό καθεστώς της; Διαπιστώνουμε καθημερινά τίς ἀδυναμίες της μπροστά στόν ἀμερικάνικο ὑπεργίγαντα. Διαφένεται π.χ ἡ ἀνικανρτητά της ὅταν δέν ἀντιστέκεται στούς ἐναγκαλισμούς καί ἐρωτοτροπίες τῶν στρατηγῶν τοῦ ΝΑΤΟ μέ τούς μαύρους κολονέλλους πού μέ τήν στάση τους γελοιοποιοῦν καί ἐμπαίζουν τούς πολιτικούς Εὐρωπαϊκούς θεσμούς καί κοινοβούλια πού καταδίκασαν τό καθεστώς τῶν 'Αθηνῶν. Μά ἡ πιό σαφής ἀπόδειξη τῆς ἀδυναμίας της ἔναντι τοῦ προστάτη 'Αμερικάνικου' Ιμπεριαλισμοῦ-διαπίστωση πού ἐκμηστηρεύονται μέ χαμηλή φωνή οἱ πανούργοι ἀμερικανοπενταγωνικοί πολεμάρχες καί οἱ λακέδες τους Πατακοί-εἶναι ἡ μή ἐκδιώξη τῆς νεοφασιστικῆς χοῦντας, χάρη σέ ἀμερικάνικες πιέσεις, ἀπό τήν "Συμμαχία" πού δημιουργήθηκε γιά νά ὑπερασπιστεῖ δῆθεν τήν Δημοκρατία τήν 'Ελευθερία καί τά ἀτομικά δικαιώματα... τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι μιά κριτική ἀπό ἕνα πεπεισμένο Εὐρωπαϊστή πού πιστεύει σέ μιά ἑνωμένη Εὐρώπη ἐπάνω σέ Σοσιαλιστικές Προοδευτικές βάσεις μά πού θά προσθέσει στόν κόσμο ὄχι ἕνα ἄλλο Στρατιωτικο-'Ιμπεριαλιστικό μπλόκ "ποσοτικά" ἀλλά πού θά τείνει νά ἀνατρέψει τήν πολιτική τῶν στρατοπέδων σάν φορέας Προοδευτικός καί ἀνώτατα Πολιτικο-κοινωνικό "Ποιοτικός". Πάρ' ὅλη τήν παραπάνω κριτική πιστεύω πῶς πρέπει νά συνεχιστεῖ ὁ πολιτικός ἀγῶνας στήν Εὐρώπη καί νά ἐκμεταλευτοῦμε τίς εὐκαιρίες ὄξυνσης μεταξύ ΕΠΑ καί Γηραιᾶς 'Ηπείρου μεταξύ προοδευτικῶν κομμάτων καί κυβερνήσεων καί συντηρητικῶν τοιούτων στόν Εὐρωπαϊκό χῶρο.
Πάρ' ὅλο πού παραδοσιακό-γεωγραφικό-πολιτικά ἀνήκουμε στήν Εὐρώπη δέν μᾶς ἀποκλείει, σάν 'Εθνικοαπελευθερωτές, ἀφοῦ δέν ὑπάρχουνε αὐτή τήν "Ηπειρο καί τήν 'Αμερική οὐσιαστικά στηρίγματα νά μᾶς βοηθήσουνε, νά τοποθετειθοῦμε μ' ἐκείνους τούς Λαούς τοῦ κόσμου πού μάχονται γιά' Ανεξαρτησία καί χειραφέτηση.
Εἶναι κάτι τέτοιο δυνατό; Νομίζω ναί, γιατί ἡ παρουσία μας ἀκόμη καί στόν 3ο κόσμο μπορεῖ νά ἑρμηνευτεῖ ἀπό πολιτικές καί ἀντιστασιακές ἀνάγκες καί ἀπαιτήσεις καί ὄχι ἀπό γεωγραφικές ὅπου ἡ ἀντιμετώπιση μεταξύ τῶν ἀπελευθερωτικῶν δυνάμεων καί τοῦ ξένου καταχτητή ἐμφανίζεται ἰδιαίτερα ὀξύ καί ὑπάρχει μιά πολλαπλή διείσδυση, σ' ὅλους τούς τομεῖς, τοῦ 'Αμερικάνικου' Ιμπεριαλισμοῦ.

Καταλήγοντάς αὐτή τήν εἰσήγηση ἡ ὀργάνωση 'Ιταλίας προτείνει νά ἐνταχτεῖ ἡ Ε.Κ στό ΠΑΚ καί νά τό μαζικοποιήσει. Γιά ὅτι ἀφορᾶ τήν μαζικοποίηση στό "ἐσωτερικό", σέ ἀντίθεση μέ τήν κουμουνιστική ἀριστερά, πρέπει νά τήν θεωροῦμε σάν συνάρτηση τοῦ 'Ενόπλου' Αγῶνα. Καί αὐτό γιατί μόνο ὅταν στηρίζονται στήν "δύναμη τῶν ὅπλων" οἱ 'Εθνικοαπελευθερωτές μποροῦν νά ἀντιμετωπίσουν τόσο τήν καταπίεση ὅσο δέ καί νά καταφέρουν νά προσελκύσουν μιά συνεχή εἰρροή νέων ἀγωνιστῶν πού θά διευρύνουν τίς τάξεις τους, θά γιγαντώσουν καί μαζικοποιήσουν

τό κίνημα. Ἐμεῖς δέν εἴμαστε ἐκ τῶν προτέρων ἐνάντιοι οὔτε ἀπωθοῦμε μεῖς μαζικές συνδικαλιστικές καί πολιτικές κινητοποιήσεις τουναντίον τίς ὑποστηρίζουμε γιατί δέν θά εἶχε καμμιά ἔννοια ἡ πολιτικοαντιστασιακή μας πλατφόρμα καί προπαγάνδα. Μά ὑιοθετοῦμε ἐκεῖνες τίς γενικές ἀνατρεπτικές ἀπεργίες πού συνοδευόμενες πρωταρχικά ἀπό δυναμικές ἐκδηλώσεις θά ἐπέτρεπαν τήν πραγματοποίηση τῶν πιό οὐσιαστικῶν νικῶν. Ὄχι κατά συνέπεια στίς μικροδιεκδικητικές ἀπεργίες τοῦ μουσικοσυνθέτη καί τῶν παλαιοεπαναστατῶν τοῦ ΠΑΜ πού ἀφ' ἑνός μέν θά δίνανε νομιμοφάνεια στήν χοῦντα ἀφ' ἑτέρου δέ, ἄν γινόσαντε ἐπικύνδινες, θά πετσοκοβόσαντε ἀπό τά καταπιεστικά ὄργανα τῶν συνταγματαρχῶν μέ διάφορες προφάσεις συνδικαλιστικῆς χουντοσυνταγματικῆς λοξοδρόμησης.

Τελειόνοντας πιστεύουμε πῶς ἡ ἐνταξή μας στό ΠΑΚ εἶναι ἡ μόνη ρεαλιστική καί ὀρθή λύση πού μέσα σέ βραχύ χρονικό διάστημα θά ἐπιφέρει ριζικές μεταβολές στό ὅλο ἐσωτερικό μας πρόβλημα καί θά ἀνοίξει καινούργιες προοπτικές καί ζωντάνεια στήν ἀνάπτυξη τοῦ Ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνα.
Ἔχετε τήν ἐντύπωση πῶς πρέπει νά συνεχιστεῖ ἡ πολιτική τῆς ἀναμονῆς, ἡ συγκεχυμένη πολιτική τοῦ μέχρι τώρα, ὅπου τόσοι ἀξιόλογοι κεντρῶοι καί ἀνθρώπινο γενικά ὑλικό νά χάνει τόν καιρό του μέ τούς διάφορους "ψυθίρους", μέ τό φεύγα πρός ἄλλες πολιτικές δυνάμεις καί μέ τό ἐπακόλουθο τ ου μαρασμοῦ τῶν ὀργανώσεων; Ὄχι σύντροφοι γιατί, 1) δέν ἐπιτυγχάνεται τίποτες ἄλλο ἀπό τοῦ νά βλάπτεται ἡ ὑπόθεση καί 2) θά ἐχαραχτηρίζετο σάν μιά περίπτωση τέλειας ἀνθρώπινης πολιτικῆς ἀναισθησίας καί πόλωσης τῆς ἀντιστασιακῆς μας συνείδησης.